

ПРИЛОЖЕНИЕ 7

Съдебни дела – анотации

1. Божидар Божанов (София) с/у Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ)

I инстанция – а.г. № 4442/2020 г. на АССГ, Второ отделение, 39 състав

Заявление

Със заявление от 29 април 2020 Божидар Божанов иска от АПИ да му бъде предоставен достъп до информация за преминалите автомобили за периода март-април 2019 и март-април 2020 през камерите за автоматично преброяване на изходите на София. Информацията е поискана от заявителя във връзка с въведеното на 13 март 2020 извънредно положение и някои конкретни противоепидемичните мерки като забраната за влизане и излизане от територията на София град на всички автомобили, въведена със заповед на министъра на здравеопазването от 16 април 2020.

Отговор

Председателят на УС на АПИ отказва с мотиви, че исканите данни още не са преминали допълнителна обработка, за да са обществено достъпни, а когато преминат такава, ще бъдат публикувани на страницата на АПИ.

Жалба

Отказът е обжалван пред АССГ. В жалбата са развити доводи, че публикуването на информация в бъдеще не освобождава от задължението за предоставяне на същата при поискване, щом не са налице основания за отказ.

Развитие пред I инстанция

Делото е разгледано в две съдебни заседания (на 23 септември и на 16 декември 2020) и е обявено за решаване.

Решение I инстанция

С Решение № 300/18.01.2021 г. на АССГ отказът е отменен и преписката е върната на председателя на УС на АПИ за ново произнасяне по заявлението с указания по тълкуването и прилагането на закона.

Съдът приема, че обжалваното решение не съдържа посочени правни основания по ЗДОИ за отказ да се предостави заявената информация,

нещо повече – налице е противоречие между диспозитив и мотиви (мотивите са за отказ, а диспозитивът е за предоставяне на пълен достъп). Фактически (въпреки формулировката на диспозитива), с решението е отказан достъп до цялата заявена информация (за посочени идентични времеви периоди от 2019 и от 2020). Посочването в решението на линкове с публично-достъпна информация за периода 2015-2018 е неотнормено към предмета на заявлението. Посочването, че информацията за цялата 2019 (т.е. вкл. за заявения период от 2019), ще бъде публикувана в средата на 2020 (т.е. посочване кога ще стане публично достъпна и няма да е необходимо да се подава за нея заявление), не представлява изрично произнасяне за отказ да се предостави заявената информация за конкретен времеви период от 2019 (а е просто указание кога по-обхватната информация ще е публично достъпна). Същинският отказ на ответника да предостави заявената информация (и за двата заявени периода) се съдържа в посочването, че: „непубликуваните до момента данни на посочените два линка все още не са преминали допълнителна обработка, за да бъдат обществено-достъпни. За получаването им е необходимо да бъдат обработени след подаване на предварителна заявка за извършване на тази услуга до специализираното звено на АПИ – Институт по пътища и мостове (ИПМ), за което се заплаща такса по утвърден ценоразпис”.

Съдът намира, че отказът е обоснован с две фактически основания, но те са взаимноизключващи се:

- 1) от една страна се отказва с аргумент, че заявената информация (и за двата периода) все още не е преминала допълнителна обработка, за да бъде обществено достъпна т.е. след допълнителна обработка ще стане обществено достъпна /което вече е станало на 20.07.2020 с информацията за цялата 2019/ и
- 2) от друга страна – необходимо е данните да бъдат обработени след подаване на предварителна заявка за извършване на тази услуга до спец. звено на АПИ-ИПМ, за което се заплаща такса по утвърден ценоразпис.

Съдът намира, че след като информацията за цялата 2019 е публикувана на 20.07.2020 на сайта на АПИ, то явно такава информация се предоставя и без персонална заявка до ИПМ и заплащане на такса, но се прави веднъж годишно (в средата на следващата година, като се публикува информация за цялата предходна година, а не за отделни времеви периоди от нея). Спорът законосъобразно ли е одобрен от УС на АПИ ценоразпис, по който ИПМ предоставя персонализирани справки по предварителни заявки, не е предмет на настоящото производство.

След това подробно изложение на фактите съдът стига до извод, че с публикуването на 20.07.2020 на сайта на АПИ на информация за цялата 2019 не е налице предоставяне на информация на заявителя за заявления от него конкретен времеви период от 2019. Не е налице оттегляне на административния акт в частта по т. 1 от заявлението, като предмет на произнасяне остава и отказа по т. 1 от заявлението. Съдът намира, че при липсата на посочени правни основания за постановения отказ по т. 1. и т. 2 от заявлението, не би могъл да прецени законосъобразността на отказа.

Отказът е постановен при липсата на форма (липсват посочени правни основания за отказ по ЗДОИ), което преняства преценката за материална законосъобразност на отказа. Освен това е налице противоречие между диспозитив и мотиви на решението, поради което следва отказът да се отмени като постановен в нарушение на предвидената форма и липса на задължителни реквизити (чл. 146, т. 2 от АПК) и преписката да се върне на ответника за ново изрично произнасяне по цялото заявление, с изрично посочване на правни основания за произнасянето (в двете точки на заявлението) и постигане на релевантност на диспозитива към изложените мотиви.

Решението е окончателно.

2. Радослав Чалев (София) с/у Дирекцията за национален строителен контрол (ДНСК)

I инстанция – а.г. № 10790/2020 г. на АССГ, Второ отделение, 38 състав

Заявление

Със заявление от 24 септември 2020 е поискана информация за дейността на ДНСК по контрола върху строителството на строежите от първа, втора и трета категория в периода от 1 януари до 30 юни 2020, структурирана в 4 точки:

1. Колко проверки относно потенциално незаконни строежи от първа, втора и трета категория е извършила РДНСК София;
2. Колко констативни протокола относно незаконни строежи или части от тях са съставени от РДНСК София;
3. Колко акта за установяване на административни нарушения за строежи или части от тях са съставени от РДНСК София и
4. Колко заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях са издадени от РДНСК София.

Отговор

С решение от 8 октомври гл. секретар на ДНСК отказва с мотив, че исканата информация е служебна и достъпът до нея е ограничен на основание чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ, а и в нея се съдържат лични данни, които са защитени.

Жалба

Отказът е обжалван пред АССГ. В жалбата са развити доводи, че исканата информация има самостоятелно значение, а изискването на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ е кумулативно – информацията следва да има подготвителен характер и да няма самостоятелно значение, за да бъде отказана на това основание. Посочено е, че е налице надделяващ обществен интерес за предоставяне на информация за контрола върху строителството.

Развитие пред I инстанция

Делото е разгледано в открито съдебно заседание на 27 януари и е обявено за решаване.

Решение I инстанция

С Решение № 1126/23.02.2021 г. на АССГ отказът е отменен и преписката е върната на гл. секретар на ДНСК за ново произнасяне по заявлението с указания по тълкуването и прилагането на закона.

Съдът приема, че търсената информация по т. 1 и т. 2 от заявлението попада в обхвата на служебната, тъй като тя е създадена по повод издаването на актове съобразно компетентността на ДНСК като контролен орган върху строителството. В случая не е само не е налице нито едно от основанията за ограничаване на достъпа, но е налице надделяващ обществен интерес за предоставяне на информация. Контролът върху строителството обосновава надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, тъй като незаконното строителство може да бъде опасно за живота и здравето на гражданите и нарушава правото им на безопасна и екологична градска среда, поради което прозрачността и отчетността на контролния орган е от съществено значение за обществото. Съгласно императивната разпоредба на чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес.

По т. 3 и т. 4 от заявлението, съдът посочва, че търсената информация е официална, тъй като се съдържа в актовете, съставяни от органа в рамките на предоставената му със закон компетентност. Доводът на ДНСК, че предоставянето на търсената информация би нарушило личните данни на трети лица, е неоснователен. На първо място, информацията може да бъде предоставена със заличени лични данни, както изрично е поискал в заявлението си жалбоподателят. На второ място, в случаите, когато се засягат интересите на трети лица, законът допуска отказ да се предостави достъп до информация само ако засегнатото лице изрично е отказало предоставянето ѝ (чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ). По административната преписка липсват данни органът да е поискал съгласие от засегнатите лица и те изрично да са отказали предоставяне на информацията. Но дори и да е налице изрично несъгласие, в случаите на надделяващ обществен интерес информацията следва да се предостави.

Решението е окончателно.

3. Радмила Ковачева (Исперих) с/у Министерство на околната среда и водите (МОСВ)

I инстанция – а.г. № 23/2021 г. на Административен съд - Разград

Заявление

Със заявление от м. декември 2020 Радмила Ковачева иска от МОСВ да ѝ бъде предоставена информация за 5 (пет) броя сертификати по Закона за биологичното разнообразие (ЗБР), издадени на 27 юли 2020 от МОСВ на „Феста делфинариум“ ЕООД за делфините в Делфинариума във Варна.

Отговор

МОСВ провежда процедура за търсене на съгласие от трето лице – „Феста делфинариум“ ЕООД, но не получава отговор със становище дали дружеството е съгласно или не да се предостави достъп до исканата информация. С решение от 5 януари 2021 гл. секретар на МОСВ отказва достъп до исканата информация с мотив, че сертификатите представляват информация, свързана с оперативна подготовка на актове на министъра на околната среда и водите, която няма самостоятелно значение (основание за отказ по чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ).

Жалба

Отказът е обжалван пред Административен съд – Разград. В жалбата са развити доводи, че исканата информация не попада в обхвата на ограничението по чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ, тъй като няма подготвителен характер и има самостоятелно значение.

Развитие пред I инстанция

Делото е разгледано в открито съдебно заседание на 10 март и е обявено за решаване. В писмено становище по делото Делфинариумът, който е привлечен като заинтересована страна, изразява несъгласие за предоставяне на достъп до исканата информация и посочва, че същата представлява търговска тайна.

Решение I инстанция

С Решение № 26 от 15.03.2021 на Административен съд – Разград отказът е отменен и преписката е върната на административния орган за ново произнасяне по заявлението с указания по тълкуването и прилагането на закона.

Съдът приема, че отказът за предоставяне на поисканата информация е незаконосъобразен. Жалбоподателката е поискала копия от пет сертификата, които по реда на чл. 80 - 85 от Закона за биологичното разнообразие се из-

дават от министъра на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице. Тези сертификати удостоверяват произхода на защитени видове и удостоверяват изключение от забраните, въведени с разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Регламент (ЕО) № 338/97 за защита на видовете от дивата фауна и флора чрез регулиране на търговията с тях.

Неоснователно административният орган се е позовал на чл. 13, ал. 2, т. 1 ЗДОИ. Посоченото основание за ограничаване на достъпа е налице, когато служебната информация е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации). Поисканите сертификати нямат спомагателен, консултативен, обслужващ характер, а са самостоятелни волеизявления на административен орган, удостоверяващи конкретни факти с правно значение. Те са крайни актове, издадени след провеждане на процедурата по чл. 83 – чл. 84 ЗБР.

Предвид обстоятелството, че исканата служебна обществена информация засяга дейността на заинтересованото лице, административният орган е изискал съгласието му. Не е било изразено изрично несъгласие, каквото би могло да обоснове отказ по чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ. Доколкото тази разпоредба изключва случаите на надделяващ обществен интерес и административният орган е изложил съображения в тази насока, съдът отбелязва, че те също са неоснователни. Съгласно § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ надделяващ обществен интерес е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 ЗДОИ. С § 1, т. 5, б. „б” и б. „в” от ДР на ЗДОИ е въведена оборима презумпция, според която до доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато информацията улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, ал. 1 относно вземаните от тях решения, и гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законите им задължения. При тази регламентация задълженият субект е длъжен убедително да обоснове отказа си с установен конкретен интерес на третото лице от запазване на информацията, който явно и съществено превишава обществения интерес за прозрачност и свободен достъп до информацията. По делото няма никакви твърдения или доводи, че поисканите сертификати биха засегнали интересите на заинтересованото лице и биха причинили последици, значително надхвърлящи публичния интерес. В писмения си отговор „Феста Делфинариум” ЕООД – Варна се позовава на търговска тайна, но не доказва факти, които биха оборили презумпцията по § 1, т. 5 от ДР на ЗДОИ.

Следва да се отбележи, че задълженият субект е МОСВ и заявлението е агресивно до него, поради което неоснователно е възражението на заинтере-

сованото лице, че то не дължи разкриване на поисканата информация. Изразеното от дружеството несъгласие е ирелевантно предвид горните мотиви.

След като ответникът е задължен субект по чл. 3, ал. 1 ЗДОИ, който е сезиран с редовно заявление по чл. 24, ал. 1 ЗДОИ за получаване на обществена информация, и не са налице основанията да откаже достъп до нея, той е длъжен да я предостави.

Решението е окончателно.

4. Мила Чернева (в. „Капитал“) с/у Националната служба за охрана (НСО)

I инстанция – а.г. № 2002/2020 г. на АССГ, Второ отделение, 39 състав

Заявление

Със заявление от м. януари 2020 Мила Чернева иска да ѝ бъде предоставен достъп до следната информация:

1. Всички договори за безвъзмездно временно ползване на автомобили, предоставени от субекти, външни за НСО и
2. Моделът автомобил, дата на сключване на договора, срока на договора и конкретния субект по т. 1.

Отговор

Началникът на НСО отказва да предостави достъп до цялата искана информация с неясни мотиви за защита на класифицирана информация на основание чл. 37, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ.

Жалба

Отказът е обжалван пред АССГ. В жалбата са развити доводи, че голословното твърдение, че дадена информация е класифицирана, не може да обоснове законосъобразен отказ.

Развитие пред I инстанция

Делото е разгледано в две открити съдебни заседания (на 16 декември 2020 и на 24 март 2021) и е обявено за решаване.

Решение I инстанция

С Решение № 2687/21.04.2021 г. на АССГ отказът е отменен и преписката е върната на НСО за ново произнасяне по заявлението с указания да се предостави информацията от заявлението, която не е класифицирана (ако касае трети лица, да се търси съгласието им); а по отношение на класифицираната информация – да се направи преценка за предоставяне на частичен достъп.

Съдът приема, че страни по договорите за ползване на автомобили следва да са НСО и трети лица. При липса на каквито и да е данни по преписката или по делото, че самите договори са класифицирана информация, за предоставянето на тези договори е следвало да се поиска съгласието на тези трети лица.

Съдът посочва, че по отношение на информацията за модел автомобил, дата на договора и лицето, на което е предоставен автомобил, НСО представят по делото списък с гриф за сигурност от м. октомври 2020, който не доказва, че информацията е била класифицирана към момента на поискването ѝ. Съд-

ът отбелязва, че двукратно е указано на НСО да представи доказателства, че информацията е била класифицирана към датата на решението за отказ. Това не е направено от НСО, поради което отказът с мотив „държавна тайна“ се явява недоказан.

Решението е окончателно.

5. Таня Петрова (в. „Сега“) с/у „Автомагистрала“ ЕАД

I инстанция – а.г. № 1014/2021 г. на АССГ, Второ отделение, 39 състав

Заявление

Със заявление от м. октомври 2020, чийто предмет е уточнен в началото на м. декември (след искане от „Автомагистрала“ ЕАД), е поискан достъп до следната информация, свързана с три договора между МРРБ/ Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) и „Автомагистрала“ ЕАД за изграждане на Автомагистрала „Хемус“:

1. Списък на всички сключени от „Автомагистрала“ ЕАД договори в изпълнение на горните три договора до момента. Моля избройте всички договори, които сте сключили за изпълнение на трите горе-посочени, дори да не са сключени на основание Закона за обществените поръчки. Бих желала да получа копия от всички тези договори;
2. Списък на всички плащания по горните три договора до момента. Моля избройте всички платени суми към датите на плащането им;
3. Планива ли се да се сключват нови договори за изпълнение на горните три договора и на какви прогнозни стойности. Моля посочете за всяка дейност/договор по отделно и
4. Публикувани ли са в интернет информация за тези договори за изпълнение на трите горе-посочени, или самите текстове на договорите? На кои конкретни интернет адреси?

Отговор

Изпълнителният директор на „Автомагистрала“ ЕАД предоставя частичен достъп до обобщена справка за общите три авансови плащания и изпълнения по трите основни договора между Агенция „Пътна инфраструктура“ и „Автомагистрала“ (т. 2 от заявлението), но отказва достъп до списъка на всички сключени договори между „Автомагистрала“ и реалните изпълнители, както и до списъците на плащанията по тези договори. Също така отказва достъп до самите договори, както и информация дали се планира сключването на нови договори за изпълнение. Изпълнителният директор твърди, че причината е изричното писмено несъгласие на контрагентите (третите лица).

Жалба

Отказът е обжалван пред АССГ. В жалбата са развити доводи, че голяма част от исканата информация се отказва без каквито и да е мотиви за това. Посочено е, че за предоставяне на информация за договорите с подизпълнители не е необходимо тяхното съгласие.

Развитие пред I инстанция

Делото е разгледано в открито съдебно заседание на 24 март и е обявено за решаване.

Решение I инстанция

С Решение № 3032/11.05.2021 г. на АССГ частичният отказ по т. 1, 2 и 3 от заявлението е отменен и преписката е върната на ответника за изрично произнасяне с указания по тълкуване и прилагане на закона.

Съдията приема, че „Автомагистрала“ е ЕАД, капиталът му е изцяло собственост на държавата, като е задължен субект по чл. 3, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ – „публичноправна организация“ съгласно дефиницията по § 1, т. 4, б. „а“, „б“ и „в“ от ДР на ЗДОИ /в този смисъл е и съдебната практика/ и дължи произнасяне по заявлението по ЗДОИ.

Съдът приема, че с отговора си по заявлението, директорът на „Автомагистрала“ ЕАД е предоставил информация само по т. 4 от заявлението и без да е формулирал изричен диспозитив за отказ, по същество е отказал предоставяне на заявената информация по т. 1 и т. 3 и частично по т. 2.

Съдът намира отказът по т. 1 и т. 3 и частичният отказ по т. 2 от заявлението за процесуално и материално незаконосъобразен, за противоречащ на целта на ЗДОИ, както и за постановен в нарушение на формата. Съображенията са следните: В обжалваният акт изобщо не са посочени правни основания за отказ да се предостави информацията по цитираните точки от заявлението (а тези основания са лимитативно и императивно посочени в чл. 37 от ЗДОИ). Липсва формулиран изричен диспозитив за отказ по цитираните точки (отказът се извежда от съдържанието на волеизявлението).

Според съда, заявената и отказана информация (свързана със строежа на Автомагистрала „Хемус“) е обществена такава по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ и по-точно от вида служебна информация по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ, тъй като е създадена и съхранявана от задължен субект във връзка с дейността му.

Съдът намира, че само отказаната информация по т. 1 от заявлението засяга трети лица (доколкото е ясно и от самото заявление, че договорите по т. 1 са сключени между ответника и трети лица). Само по т. 1 от заявлението е следователно следва да се търси съгласие от трети лица, а ако има изразено несъгласие от някои или от всички трети лица, следва да се прецени както чл. 37, ал.2 от ЗДОИ (предоставяне на частичен достъп), така и установеният от съда надделяващ обществен интерес.

Решението е окончателно.

6. Спас Спасов (в. „Капитал“) с/у „Транспортно строителство и възстановяване“ ЕАД („ТСВ“ ЕАД)

I инстанция – а.г. № 2719/2020 г. на Административен съд – Варна, XXI състав

Заявление

Със заявление от 29 октомври 2020 е поискана справка за договорите с подизпълнители и копия от договорите с подизпълнители, сключени по споразумение между Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ (ДППИ) и „ТСВ“ ЕАД за угълбочаване на каналите на Пристанище Варна.

Отговор

Изпълнителният директор на „ТСВ“ ЕАД отказа да предостави достъп до исканата информация с мотиви, че исканата информация представлява търговска тайна и засяга интересите на трето лице – ДППИ, което е изразило изрично несъгласие за предоставяне.

Жалба

Отказът е обжалван пред Административен съд – Варна. В жалбата са развити доводи, че исканата информация не представлява търговска тайна, както и че несъгласието на третото лице – ДППИ е ирелевантно, тъй като самото то е задължен субект по ЗДОИ.

Развитие пред I инстанция

Делото е разгледано в три съдебни заседания (на 1 февруари, на 15 март и на 26 април) и е обявено за решаване.

Решение I инстанция

С Решение № от 18.05.2021 г. на Административен съд – Варна отказът е отменен и заявлението изпратено на директора на ТСВ за ново произнасяне с указания по тълкуване и прилагане на закона.

Съдията приема, че както ДППИ, така и „ТСВ“ ЕАД са публични организации по смисъла на §1, т. 4, б. "а" и б. "в" ДР ЗДОИ, вр. чл. 5, ал. 2, т. 4 от Закона за обществените поръчки – тъй като са обект на управленски контрол от страна на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, имащ качеството на възложител.

Поисканата със заявлението информация е обществена по определението, дадено в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ тъй като предвид бюджетната издръжка на ДППИ и предвид, че същата касае изразходване на публични държавни средства от двата задължени субекта, тя се определя като свързана с обществ-

вения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Качеството на публични организации на ДППИ и „ТСВ“ ЕАД ги приравнява на задължени субекти по чл. 3, ал. 2, т. 1 ЗДОИ за осигуряване на достъп до създаваната и съхранявана от тях обществена информация, поради което ДППИ не се явява трето лице, чието съгласие е би било необходимо за представяне на поисканата обществена информация съгласно чл. 31, ал. 5 ЗДОИ.

От изброените в заявлението документи става ясно, че поисканата с него обществена информация не представлява търговска тайна предвид бюджетната издръжка на ДППИ и управляваното от двата задължени субекта държавно имущество включително публични средства.

Дори такава информация да представляваше търговска тайна, законодателят сам е приел, че в хипотеза, когато търговската тайна е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект по чл. 3 ЗДОИ, е налице надделяващ обществен интерес – §1, т. 5, б. „е“ ЗДОИ, чиято разпоредба е приложима по отношение на разглеждания казус, за който е налице законова презумпция за съществуването на надделяващ обществен интерес. Оборимата презумпция има тази правна последица, че обръща тежестта на доказване. Това означава, че жалбоподателят не трябва да доказва наличието на надделяващ обществен интерес. С оглед на това не заявителят, а органът следва да установи, че в конкретния случай не е налице надделяващ обществен интерес.

Решението е окончателно.

7. Драгомир Гелев (София) с/у Агенция „Пътна инфраструктура” (АПИ)

I инстанция – а.г. № 2681/2021 г. на АССГ, Второ отделение, 53 състав

Заявление

Информацията за състоянието и поддръжката на мост над река Владайска, в участъка между Княжево и Владая е поискана със заявление от м. февруари 2021.

Отговор

С отговора по заявлението председателят на Управителния съвет (УС) на АПИ предоставя частичен достъп до информация – предоставя информация за действията по поддръжка на съоръжението и отказва последния доклад от проверка на състоянието на същото с посочване на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ.

Жалба

Частичният отказ е обжалван пред АССГ. В жалбата са развити доводи, че докладът от проверка има самостоятелно значение и че е налице надделяващ обществен интерес за предоставяне на достъп до подобна информация.

Развитие пред I инстанция

Делото е разгледано в открито съдебно заседание на 18 май и е обявено за решаване.

Решение I инстанция

С Решение № 3952/16.06.2021 г. на АССГ отказът е отменен и преписката е върната на УС на АПИ за ново произнасяне по заявлението.

Съдът намира, че информацията, съдържаща се в доклада, изготвен от Института по пътища и мостове към АПИ няма характера на мнения и препоръки, изготвени от или за органа. Безспорен е фактът, че докладът, сам по себе си дава информация за дейността на агенцията и нейните структурни звена, касаеща работата им по подобряване експлоатационното състояние на съоръжението и същата не представлява мнения, становища или препоръки на органа, а е конкретно установена. Търсената със заявлението информация напълно отговаря на целта на ЗДОИ, а именно да се осигури широка информираност на гражданите и достъп до сведения, които се създават и съхраняват от държавните органи, органите на местното самоуправление и публично-правните субекти във връзка с тяхната работа, като при това се предостави възможност на заявителя да си състави мнение за осъществяваната от тези субекти дейност. В допълнение, правното основание, на което се е позовал Председателя на УС на АПИ, изисква кумулативното наличие и

на двата елемента от фактическия състав на нормата на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ – информацията да е свързана с оперативната подготовка на актовете и да няма самостоятелно значение. Нито едно от двете условия не е осъществено, за да се подкрепи извода на ответната страна.

Колкото до липсата на надделяващ обществен интерес, на която се позовава председателят на УС на АПИ, то § 6 от ДР на ЗДОИ въвежда оборима презумпция за наличието на такъв, когато чрез предоставянето на информацията се дава възможност на гражданите да си съставят мнение, да участват в текущи дискусии и се гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от задължените субектите. Изрично в разпоредбата на чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ се предвижда, че достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес, като задължение на органа е да извърши преценка за наличието на такъв интерес, което в случая не е направено. Следователно, ако органът счита, че не е налице надделяващ обществен интерес, именно той следва да установи това, а не жалбоподателят да доказва липсата или съществуването му. В този смисъл липсата на мотиви в обжалвания отказ, защо не е налице надделяващ обществен интерес, също води до неговата незаконосъобразност. Преценката на органа налице ли е или не надделяващ обществен интерес е елемент от фактическия състав на хипотезата по чл. 13, ал. 4 във вр. ал. 2, т. 1 от ЗДОИ и без излагането на фактически и правни основания за този релевантен юридически факт, органът не е изпълнил задължението си по чл. 38 от ЗДОИ. Недопустимо е без надлежна обосновка, органът да изключва действието на оборимата законова презумпция, както е в случая.

Решението е окончателно.

8. Лозан Панов (ВКС) с/у Инспектората на Висшия съдебен съвет (ИВСС)

I инстанция – а.г. № 2318/2021 г. на АССГ, Второ отделение, 39 състав

Заявление

Със заявление от началото на 2021 Лозан Панов иска от ИВСС да му бъде предоставен достъп до три доклада и три протокола от проверки срещу него в качеството му на председател на ВКС.

Отговор

С Решение № 2 от 10.02.2021 главният инспектор на ИВСС предоставя извлечения от протоколите и отказва достъп до пълните протоколи и докладите с мотиви, че представляват подготвителна информация без самостоятелно значение и засягат интересите на трети лица, които са изразили изрично несъгласие за предоставянето им. В решението е посочено още, че тази информация представлява „служебна тайна“.

Жалба

Отказът е обжалван пред АССГ. В жалбата са развити доводи, че исканата информация не засяга защитени права или интереси на трети лица, съответно съгласието им не е необходимо. Посочено е още, че не са представени доказателства за маркиране с гриф за сигурност на исканата информация като „служебна тайна“.

Развитие пред I инстанция

Делото е разгледано в открито съдебно заседание на 16 юли и е обявено за решаване.

Решение I инстанция

С Решение № 4776/16.07.2021 г. на АССГ отказът е отменен и преписката е върната на ИВСС за ново произнасяне по заявлението с указания за предоставяне на пълен достъп до исканата информация.

Съдът отбелязва, че след преглед в закрито заседание (по реда на чл. 41, ал. 3 от ЗДОИ) на отказаната информация (3 доклада и 3 протокола от проверки срещу Лозан Панов) установява, че тези документи не са маркирани с гриф „за служебно ползване“, какъвто се поставя на информация, която е „служебна тайна“. Поради това съдът намира отказът на това основание за незаконосъобразен.

Съдът намира за неоснователен и отказът с мотив липса на съгласие от трети засегнати лица, тъй като ИВСС не доказва по делото към кои от исканите документи се отнася изразеното несъгласие от трети лица.

На последно място съдът намира за неоснователен и отказът с мотив, че исканите документи имат подготвителен характер и нямат самостоятелно значение, тъй като е налице надделяващ обществен интерес за предоставяне на достъп до исканата информация, който изключва приложението на това ограничение, а и по отношение на част от исканите документи е изтекъл 2 годишният срок на защита по чл. 13 от ЗДОИ.

Решението е окончателно.

9. Красен Николов (Mediarool) с/у Министерство на правосъдието (МП)

I инстанция – а.г. № 3935/2021 г. на АССГ, Второ отделение, 53 състав

Заявление

Със заявление от 12 февруари 2021 е поискана информация за списъка на лицата (с изрично посочени имена), които са получили българско гражданство за особени заслуги от 2005 година досега, както и информация за особените им заслуги.

Отговор

Отказът е с мотиви, че тази информация представлява защитени лични данни, поради което същата няма характер на обществена информация и не следва да се предоставя по реда на ЗДОИ.

Жалба

Отказът е обжалван пред АССГ. В жалбата са развити доводи, че получаването на българско гражданство по заслуги е вид награда, сравнима с получаването на ордени и медали, които се обнародват в Държавен вестник и не представляват лични данни.

Развитие пред I инстанция

Делото е разгледано в открито съдебно заседание на 5 октомври и е обявено за решаване.

Решение I инстанция

С Решение № 5904/19.10.2021 г. на АССГ отказът е отменен и преписката върната на МП за предоставяне на достъп до исканата информация.

Съдът намира, че исканата информация има характер на обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, тъй като е свързана с общественения живот и може да послужи за съставяне на мнение относно дейността на органа във връзка с изпълнение на неговите законови правомощия по предоставяне на българско гражданство на лица с особени заслуги към България.

След като прави кратък анализ на процедурата за предоставяне на гражданство по заслуги, съдът стига до извод, че е обществена и информацията за условията, които са били изпълнение от лицата получили гражданство по заслуги – информация за времето в, което тези лица са пребивавали в страната, каква дейност са развивали, съответно дала ли е тази дейност съществен икономически резултат, което е доказателство за техния личен принос към икономиката в страната.

Мотивите на съда завършват с извода, че исканият списък за лицата, които са получили българско гражданство за особени заслуги от 2005 г. досега, както и информация за техните особени заслуги към България, е следвало да бъде предоставена на заявителя, при спазване на изискванията на закона, а именно невъзможност за пълната им идентификация, чрез прикриване на индивидуализиращите данни за всяко едно от тях.

Решението е окончателно.

10. Доротея Дачкова (в. „Сега“) с/у Върховна касационна прокуратура (ВКП)

I инстанция – а.г. № 6326/2021 г. на АССГ, Второ отделение, 53 състав

Заявление

Информацията е поискана със заявление от 3 юни 2021 и конкретно касае:

1. Списък на делата, които прокуратурата е изпратила или ще изпрати до Европейската прокуратура (ЕППО) преценявайки, че са от нейната компетентност, съдържащ номера на всяко дело, както и наблюдаващата го към момента прокуратура и
2. Изпратен ли е такъв списък на ЕППО и ако не – защо.

Отговор

С решение от 8 юни 2021 заместник главен прокурор към ВКП отказва да предостави достъп до информацията по т. 1 от заявлението с мотив, че тази информация подлежи на предоставяне по реда на чл. 198 от Наказателно процесуалния кодекс (НПК) единствено с разрешение на наблюдаващия прокурор, защото номерата на делта идентифицирали „самите досъдебни производства“. Освен това, според решението, от тази информация гражданите не могат да си съставят мнение за дейността на задължения субект. По втория въпрос е предоставена информация, че такъв списък е бил изпратен на Европейската прокуратура.

Жалба

Отказът е обжалван пред АССГ. В жалбата са развити доводи, че исканата информация не попада в обхвата на следствената тайна, а предоставянето ѝ би дало възможност на обществото да си състави мнение за дейността на Прокуратурата.

Развитие пред I инстанция

Делото е разгледано в открито заседание на 16 ноември и е обявено за решаване.

Решение I инстанция

С Решение 6882/22.11.2021 на АССГ частичният отказ е отменен и преписката е върната на ВКП за ново произнасяне по т. 1 от заявлението с указания по тълкуване и прилагане на закона.

Съдът намира за незаконосъобразен мотивът на ВКП, че за достъп до информация за делата, изпратени на Европейската прокуратура, е приложима процедура по специален закон – чл. 198 от НПК. Съдът приема за основателни

доводите на жалбоподателя, че по същество се иска информация от регистър на заведени преписки, които по преценка на съответната прокуратура могат да се изпратят или са изпратени на ЕППО. Не се иска достъп до информация по съществуването на преписките. Системата за регистриране на ВКП налага към досъдебните производства или прокурорски преписки да има и съответстващ им регистрационен номер. Регистрите са достъпни, освен ако не се въведе законодателно изискване информацията за изпратени към ЕППО прокурорски преписки да се засекрети, но органът не се опира на законодателна уредба, а бланкетно предлага и прилага разпоредбата на чл. 198 от НПК. Мотивите на съда завършват с довода, че от информацията, достъпът до която се иска, е възможно да се направят изводи за задължения субект – функционирането на ВКП и неговата администрация.

Решението е окончателно.